

Arrest

nr. 316 099 van 7 november 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. MERCKX
Neptunusstraat 54
2600 BERCHEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 7 mei 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 april 2024 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat C. MERCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die *loco* advocaten T. BRICOUT en C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker trad op 1 november 2023 in Cairo in het huwelijk met zijn Nederlandse partner.

1.2. Verzoeker diende op 7 november 2023 bij de Belgische vertegenwoordiging in Cairo (Egypte) een aanvraag in voor een visum type C (kort verblijf / inreis) met het oog op gezinshereniging in het kader van de richtlijn 2004/38/EG.

1.3. Op 1 december 2023 vroeg de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) een advies aan het parket van Turnhout betreffende de geldigheid van het in Egypte voltrokken huwelijk.

1.4. Op 12 februari 2024 leverde de procureur des Konings een negatief advies af en op 5 maart 2024 weigerde de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Ravels de overschrijving van dit huwelijk.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie trof op 7 april 2024 een beslissing tot weigering van het visum type C (kort verblijf). Verzoeker werd hiervan op niet nader te bepalen datum te Caïro in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Op 07/11/2023 werd via de Belgische diplomatieke post in Cairo een visumaanvraag onder de richtlijn 2004/38 ingediend op naam van H.(…) E.(…) M.(…) O.(…), geboren op (…), van Egyptische nationaliteit met als referent zijn veronderstelde echtgenote V.(…) D.(…), geboren op (…), van Nederlandse nationaliteit. Overwegende dat deze aanvraag ingediend werd op basis van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden;

Overwegende dat deze aanvraag ingediend werd op basis van een Egyptische huwelijksregistratie, voor een huwelijk afgesloten op 01/11/2023.

Overwegende dat artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht bepaalt dat een buitenlandse authentieke akte in België wordt erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, waarbij in het bijzonder rekening wordt gehouden met de artikels 18 en 21;

Overwegende dat artikel 21 de openbare orde-exceptie bedoelt en het mogelijk maakt om een bepaling van het buitenlands recht te weigeren voor zover zij tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde;

Overwegende dat artikel 146 bis van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde;

Overwegende dat dergelijk huwelijk onverenigbaar is met de beginselen van de openbare orde;

Overwegende dat dit aangetoond wordt door de volgende feiten:

- Mevrouw is 4 jaar ouder dan mijnheer.
- Mevrouw heeft 3 kinderen uit twee eerdere relaties - De relatie met de vader van haar jongste kind werd pas officieel stopgezet op 05/10/2023 of minder dan een maand voor haar huidige huwelijk, zij zouden wel reeds langer uit elkaar zijn.
- Zeer snelle gang van zaken, betrokkenen leerden elkaar kennen in maart 2023 toen mevrouw op vakantie was in Egypte. Ongeveer 6 maanden later, reisde mevrouw opnieuw naar Egypte en traden zij reeds in het huwelijk. - Mevrouw zou toen een andere partner hebben gehad maar de voorkeur hebben gegeven aan haar huidige echtgenoot.

- Betrokkenen zouden via berichtjes en videogesprekken contact houden met elkaar

Uit het gevoerde politieonderzoek en het advies van de Procureur des Konings Antwerpen, afdeling Turnhout, bleken volgende elementen:

- Verblijfsvoordeel voor mijnheer: de erkenning van het huwelijk opent het verblijfrecht voor mijnheer in België.

- Verschillende levensfasen: Mevrouw heeft al drie kinderen uit twee eerdere relaties. Mijnheer is nog nooit eerder gehuwd geweest en heeft geen kinderen. Aangezien we mijnheer niet konden horen is het onduidelijk hoe hij er tegenover staat om de zorg voor de kinderen van mevrouw op zich te nemen. Dit is namelijk niet evident, zeker gezien betrokkenen elkaar nog geen jaar kennen waardoor hun relatie nog pril is.

- Zeer snelle gang van zaken: Betrokkenen leerden elkaar kennen in maart 2023 toen mevrouw op vakantie was in Egypte met een vriendin. Ze was daar gedurende 10 dagen. Mijnheer werkt daar in een winkel. Mevrouw ging deze winkel vaak bezoeken. Ze konden echter niet veel contact hebben buiten de winkel gezien de strenge religieuze voorschriften in Egypte. Toen mevrouw terugkeerde naar België hielden ze contact via berichten en telefoontjes. Eind maart 2023 is er al sprake van een relatie. Dit ondanks het feit dat betrokkenen elkaar slechts een paar keer kort ontmoet hebben. In juli 2023 gaat mevrouw opnieuw voor 10 dagen naar Egypte, ditmaal met haar dochter. Tijdens dit verblijf is de intieme relatie van betrokkene gestart, ondanks het feit dat dit in het geheim moest gebeuren. Het is onduidelijk of betrokkenen veel tijd met elkaar konden doorbrengen, gelet op het feit dat men als ongehuwd koppel niet veel samen kan doen in Egypte en gelet op het feit dat mevrouw haar dochter mee op reis was. Na deze vakantie vroeg mijnheer de hand aan de vader van mevrouw en vraagt hij haar ten huwelijk via videocall. Eind oktober gaat mevrouw opnieuw naar Egypte. Dit keer zou ze er 14 dagen verblijven, deels om de documenten te regelen voor een huwelijk in België. Mevrouw drong naar eigen zeggen aan op een huwelijk aangezien betrokkenen niet veel samen mochten doen als ongehuwd koppel. Mevrouw is dan uiteindelijk 25 dagen in Egypte gebleven. Aangezien deze beslissing impulsief en onverwacht werd genomen, waren er geen familieleden aanwezig bij hun huwelijk. Een dik half jaar na hun eerste ontmoeting stappen mijnheer en mevrouw in het huwelijksbootje. Betrokkenen hebben dus slechts één korte periode samen in levende lijve doorgebracht alvorens ze getrouwd zijn en waren op dat moment slechts 6 maanden een koppel. De vraag rijst hoe goed betrokkenen elkaar tijdens die korte vakantie hebben leren kennen, aangezien ze niet veel samen mochten

doen en mevrouw haar dochter mee op reis was. Op het moment van de huwelijksvoltrekking kan er dus onmogelijk sprake geweest zijn van een duurzame en affectieve relatie.

- *Huwelijk als formaliteit:* Het huwelijk van betrokkenen is geen bestendiging van een duurzame en affectieve relatie maar eerder een formaliteit. Dit blijkt uit het feit dat betrokkenen op voorhand niets hadden gepland, dat er geen feest was, dat er geen familie aanwezig was en dat de getuigen twee kennissen van mijnheer waren en twee mensen die betrokkenen toevallig hadden ontmoet. Het is ook eerder vreemd dat geen enkel familielid van mijnheer aanwezig was voor zijn huwelijk, hoewel al zijn broers en zussen in Egypte wonen.

- *Overlappende relaties:* Mevrouw had ten tijde dat ze mijnheer leerde kennen een andere goede vriend. Mijnheer verklaarde dat ze geen koppel met deze vriend wilde vormen omdat ze hem niet echt graag zag. Ze had een voorkeur voor mijnheer. Het feit dat mijnheer zegt dat ze een voorkeur had voor hem betekent dat mevrouw op dat moment wel een soort van relatie met deze andere man had. Dit doet afbreuk aan het beweerde duurzame karakter van hun heel prille relatie

- *Onwetendheden en tegenstrijdigheden:* Mijnheer kent de exacte geboortedatum van mevrouw niet. Hij weet enkel dat ze ergens in februari 1984 geboren is. Volgens meneer is mevrouw al vier jaar uit elkaar met de vader van haar jongste kind terwijl ze hun relatie pas officieel op 5 januari 2023 hebben beëindigd.

- *Beperkte relatiebewijzen:* Mevrouw brengt verschillende chatgesprekken bij van haar en mijnheer en van mijnheer met haar familieleden. Hieruit blijkt onvoldoende dat mijnheer zijn intenties oprecht zijn om met mevrouw een duurzame en affectieve relatie te hebben in de toekomst. Een paar berichten met mooie woorden sturen, bewijzen nog niet dat hij met mevrouw een duurzame levensgemeenschap wenst uit te bouwen. Dit zeker gezien het gegeven dat mevrouw en mijnheer elkaar nog geen jaar kennen. Er worden ook veel ongedateerde foto's bij gebracht. Deze dateren evenwel allemaal van de korte tijdspanne dat betrokkenen elkaar in levende lijve zagen. Dit was telkens op vakantie en geenszins in de context van langdurig samenwonen en een gezin onderhouden. Deze foto's kunnen onvoldoende aantonen dat er sprake is van een duurzame en affectieve relatie in hoofde van betrokkenen, noch dat ze zulks in de toekomst nastreven.

Op basis van het geheel van hoger vermelde elementen is de conclusie van de procureur des Konings te Antwerpen dat er in casu voldoende elementen voorhanden zijn die duiden op het feit dat de ware reden van dit huwelijk er in hoofde van minstens één van de partijen niet in bestaat een duurzame levensgemeenschap te stichten, doch enkel tot doel heeft het verstrekken van een verblijfsrechtelijk voordeel voor de vrouw op basis van haar status als echtgenote.

Het parket verleent in dit opzicht dan ook negatief advies wat betreft de afgifte van het visum gezinshereniging.

Gezien bovenstaande elementen wordt niet bewezen geacht dat betrokkene effectief een familielid is van een EU-burger.

Bijgevolg wordt het visum geweigerd.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel, het hoorrecht en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Verzoeker stelt in zijn middel het volgende:

"De weigering tot toekenning van een visum dient in overeenstemming te zijn met de algemene rechtsbeginselen en de fundamentele mensenrechten en dient bovendien afdoende gemotiveerd te zijn. De zorgvuldigheidsplicht is een beginsel van behoorlijk bestuur en houdt in dat de overheid haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voorbereid en steunt op een correcte feitenvinding. Een zorgvuldige voorbereiding houdt in dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten.

Dit vereist dat men wanneer men een maatregel neemt die gegrond is op persoonlijk gedrag van een rechtsonderhorige en die van die aard is om zijn belangen ernstig aan te tasten, men geen beslissing kan nemen zonder eerst aan de betrokkene de mogelijkheid te bieden om zijn of haar standpunt te doen kennen?

Het hoorrecht is een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals bepaald in artikel 44 van het Handvest van de Grondrechten van de EU. Het behelst het recht van eanleder om te worden gehoord vooral jegens hem een voor hem nadelige Individuele maatregel wordt genomen, Het recht om in elke

procedure te worden gehoord maakt integraal deel uit van de eerbiediging van de rechten van verdediging, dat eveneens een fundamenteel beginsel is. Het recht om gehoord te worden is tevens ook verankerd in artikel 47 en 48 van het Handvest 2. Dit hoorrecht heeft het doel om de bevoegde autoriteit in staat te stellen naar behoren rekening te houden met alle relevante elementen zodat er een verzekering is van een effectieve bescherming van de rechten en de rechtsonderhorige individuele omstandigheden kan aanvoeren die ervoor pleiten dat bepaalde beslissingen niet worden genomen.

Volgens rechtspraak van het Hof van Justitie is het hoorrecht verplicht in elke procedure die kan leiden tot een administratieve of rechterlijke beslissing die de belangen van een persoon nadelig kan beïnvloeden. Volgens de Raad van State moet het gaan om een maatregel die de belangen van de betrokkene ernstig aantast of benadeelt. Een dergelijke maatregel veronderstelt dat diegene op wie het betrekking heeft voorafgaandelijk gehoord wordt. Het kan dus evenzeer gaan om een nadelige beslissing over kort verblijf of andere nadelige beslissingen. Zowel het Hof van Justitie als de Raad van State hebben aanvaard dat de hoorplicht ook gerespecteerd moet worden bij een weigering van een gevraagd voordeel*. De Raad van State en het Grondwettelijk Hof erkennen het hoorrecht als een algemeen rechtsbeginsel dat gerespecteerd dient te worden, zelfs wanneer dit niet uitdrukkelijk voorzien is bij wet.

Artikel 8 EVRM waarborgt het recht op een gezins- en privéleven. Dit houdt in dat eenieder recht heeft op eerbiediging van zijn privéleven, familie- en gezinsleven. De beoordeling of er sprake kan zijn van een familie- en gezinsleven of van een privéleven of van beiden, is een feitenkwestie. Bij een inmenging in verzoekers privé- en gezinsleven dient er dan ook een evenredigheidstoets gemaakt te worden. Er dient door verwerende partij nagegaan te worden of de inmenging in verzoekers gezins- en privéleven in verhouding staat tot de weigering om het visum af te leveren.

Artikel B EVRM definieert het begrip privéleven niet. Vast staat dat dit begrip onafhankelijk van het nationale recht moet worden geïnterpreteerd. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens benadrukt dat het privéleven een ruime term is en dat niet mogelijk is of noodzakelijk om er een exhaustieve definitie aan te geven! De beoordeling of er sprake is van een privéleven blijft een feitenkwestie.

Het Hof oordeelt dat de gezondheid evenals de fysieke en morele integriteit behoren tot het privéleven, alsook het recht om persoonlijke contacten en relaties te hebben." Het privéleven bestaat uit de optelsom van alle banden die de vreemdeling met de Belgische samenleving is aangegaan.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft ook verduidelijkt dat de waarborg van artikel B EVRM principieel ook bedoeld is om de ontwikkeling te verzekeren van ieder individu in de relatie met naasten!

Het redelijkheidsbeginsel, ontwikkeld in de rechtspraak van de Raad van State en later erkend en bevestigd door uw Raad, houdt in dat de overheid bij het nemen van een beslissing alle betrokken belangen vooraf op redelijke wijze moet afwegen. Uit deze belangenafweging moet een juist evenwicht volgen tussen de draagwijdte van de administratieve handeling en het feit dat geleid heeft tot het stellen van de administratieve handeling. Het redelijkheidsbeginsel begrenst de uitoefening van de discretionaire beslissingsbevoegdheid van de overheid. De redelijkheid vereist volgens de rechtspraak van de Raad dat de overheid de bestreden beslissing heeft afgewogen aan de hand van werkelijk bestaande feiten, waarvan zij zich een duidelijke voorstelling heeft kunnen vormen en die van zulke aard zijn dat zij de genomen beslissing naar recht en redelijkheid kunnen dragen.

2. Concrete toepassing

Verzoeker meent dat bij het nemen van de bestreden beslissing het recht om gehoord te worden en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur geschonden worden, omdat de Belgische Staat door verzoeker niet te horen omtrent alle relevante feiten, geen rekening heeft gehouden met de duurzame en stabiele relatie van verzoeker met mevrouw D.(...) V.(...). Dat verzoeker niet gehoord is geworden, blijkt ook uit de bestreden beslissing zelf waarin wordt vermeldt: "Aangezien we mijnheer niet konden horen, is het onduidelijk hoe hij er tegenover staat om de zorg voor de kinderen van mevrouw op zich te nemen,"

Overeenkomstig het hoorrecht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur had verzoeker gehoord moeten worden. De weigering tot afgifte van het visum is immers een nadelige beslissing die de belangen van verzoeker ernstig aantast. De belangen worden aangetast omwille van het feit dat door de weigering van afgifte van het visum, de relatie tussen verzoeker en mevrouw V.(...) onnodig gecompliceerd wordt en beperkt wordt tot veelvuldig intensief contact via sociale media en het echte fysieke contact moet worden uitgesteld tot de geplande vakanties van mevrouw V.(...) naar Egypte. Het behoeft geen verdere uitleg dat het voor verzoeker en mevrouw V.(...) veel aangenamer en gemakkelijker zou zijn wanneer verzoeker naar België kon komen en zij samen konden wonen zoals het een getrouwd koppel betaamt.

In deze blijkt niet uit de bestreden beslissing dat verzoeker door de gemachtigde op dienstige wijze werd gehoord voordat de beslissing tot weigering van afgifte van het visum werd gehoord. Doordat verzoeker niet werd gehoord worden er ook allerlei foutieve aannames gemaakt in de bestreden beslissing. Men spreekt over tegenstrijdigheden en onwetendheden, maar uit niets blijkt dat verzoeker werd gehoord. Hoe kan men dan überhaupt spreken van tegenstrijdigheden en onwetendheden?

Het feit dat verzoeker niet werd gehoord, zorgt er ook in één beweging voor dat er geen beslissing in redelijkheid is genomen kunnen worden. Men heeft zich immers onvoldoende kunnen baseren op werkelijk bestaande feiten waarvan ze zich een duidelijk beeld hebben kunnen vormen van de werkelijke situatie.

Door verzoeker niet te hebben gehoord voor het nemen van de bestreden beslissing, heelt men de wettelijke bepalingen en beginselen die het hoorrecht als algemeen rechtsbeginsel vastleggen geschonden. De Belgische Staat kon nooit tot een redelijke, zorgvuldige en afdoende gemotiveerde beslissing komen zonder verzoeker te horen. De Belgische Staat faalt in het maken van een zorgvuldige belangenafweging. De Belgische Staat-Dienst vreemdelingenzaken heeft ook nauwelijks zelf een onderzoek gevoerd. Zij baseren zich voor hun argumentatie integraal op

de weigering erkenning huwelijk die afgeleverd werd op 5 maart 2024. Het is een klakkeloze overname (stuk 4).

Een kanttekening die hier eveneens bij gemaakt dient te worden is dat mevrouw V.(...) wel verhoord is geworden bij de lokale politie in januari 2024. Dit verhoor was echter te kaderen binnen de vraag tot erkenning van het buitenlands huwelijk gericht aan de gemeente te Ravels. Van dit verhoor wordt in de bestreden beslissing zelfs geen gewag gemaakt. Het is dan ook zeer verwonderlijk hoe de Belgische Staat aan informatie is gekomen om een beslissing te nemen tot weigering van afgifte van een visum.

Door te oordelen zoals vastgelegd in de bestreden beslissing schendt zij ook artikel 8 EVRM. Verzoeker en mevrouw V.(...) hebben een duurzame en stabiele relatie en zijn a gehuwd om deze verder te kunnen ontwikkelen en verder te bestendigen naar de toekomst toe. De weigering schendt artikel 8 EVRM. De weigering tot afgifte van het visum zorgt ervoor dat de relatie binnen het huwelijk zich niet verder kan ontwikkelen.

Dat er reeds een stabiele en duurzame relatie is blijkt uit:

- Whatsappberichten van 941 pagina's lang van de periode van maart 2023 tot heden (stuk 2);
- Een overzicht van de gevoerde telefoongesprekken via telegram van 81 pg's lang (stuk 3);
- De reizen naar Egypte
- De foto's
- Het huwelijk (stuk 5)

Dat er een duurzame en stabiele relatie is tussen verzoeker en mevrouw V.(...) kan niet op ernstige wijze betwist worden.

Dienst Vreemdelingenzaken oordeelt anders omdat zij heeft gecordeeld zonder voldoende zorgvuldig onderzoek. Onderstaand worden deze argumenten weerlegd:

1. Er is een leeftijdsverschil van 4 jaar. Dit kan bezwaarlijk een argument zijn. Het leeftijdsverschil tussen verzoeker en mevrouw V.(...) is geenszins bijzonder groot of alarmerend.

2. Verschillende levensfasen: Verzoeker en mevrouw V.(...) schelen 4 jaar. Zij hebben de wens om samen nog een kindje te hebben. Mevrouw V.(...) was zelfs reeds zwanger van verzoeker, maar kreeg een miskraam. Gelet op de gemeenschappelijke wens voor een gemeenschappelijk kind, zal men zich niet lang in een andere levensfase bevinden. Mevrouw V.(...) heeft reeds kinderen. Haar voorgaande relatie zou pas zijn stopgezet op 05.10.2023. Dat mevrouw reeds kinderen heeft uit een voorgaande relatie is opnieuw niet abnormaal. Mevrouw is 40 jaar oud en heeft reeds een relatie achter de rug. De relatie met haar voorgaande partner waarmee ze wellevk samenwoonde werd reeds stopgezet in december 2018. Het koppel woonde samen te Pastoor Coolsstraat 4 te 2382 Ravels. Mevrouw V.(...) verhuisde na de relatie naar haar ouders met de kinderen en haar toenmalige partner verhuisde naar Nederland. Een inzage in het rijksregister van die toenmalige partner zou dat kunnen bevestigen. Dat zij wel nog geregistreerd stonden bij de gemeente als wettelijk samenwonende was hen ontgaan, gezien ze in feite verhuisd waren en als vrienden uit elkaar waren gegaan. In de bestreden beslissing wordt aangehaald dat ze mijnheer niet hebben kunnen horen hoe hij zou staan tegenover de zorg voor de kinderen van mevrouw. Uiteraard werd dit besproken tussen mevrouw V.(...) en verzoeker. Bovendien zijn de kinderen van mevrouw V.(...), 19 jaar, 17 jaar en 11 jaar oud. Het gaat hier dus geenszins meer om zeer jonge kinderen.

3. Zeer snelle gang van zaken: Een relatie kan op korte termijn goed zitten. De talrijke berichten en telefoongesprekken bieden voldoende bewijs van de duurzame en stabiele relatie. In tijden van internet en sociale media, komen er wel vaker relaties tot stand mede door toedoen van online communicaties en videogesprekken. Dat haar dochter aanwezig was tijdens de reis was geen bezwaar in de relatie tussen verzoeker en mevrouw V.(...). Verzoeker kon de dochter van mevrouw V.(...) zo beter leren kennen. Voldoende privacy als koppel was er ook. De dochter van mevrouw V.(...) is een 17 jarig meisje dat ook wel eens alleen kon gaan zwemmen in het zwembad van het hotel etc.

4. Het huwelijk als formaliteit: Het huwelijk van verzoeker met mevrouw V.(...) was geenszins een formaliteit maar een bestendiging van hun duurzame en stabiele relatie. Normaal gezien was het huwelijk vroeger gepland en zou de broer van H.(...) aanwezig zijn. Gezien er op de dag zelf nog 1 essentieel document ontbrak om het huwelijk te voltrekken werd het huwelijk uitgesteld. De broer van verzoeker kon niet meer aanwezig zijn, gezien de moeilijke werkuren van zijn job als politieagent en de lange reistijden naar de plaats van het huwelijk (8 uur enkel). Bovendien heeft het pasgetrouwde koppel wel feest gevierd. Ze zijn samen feestelijk gaan dineren. In België zijn er bovendien zoveel koppels die huwen in alle stilte.

5. Overlappende relatie: Mevrouw had helemaal geen andere partner toen zij verzoeker leerde kennen. Er had enkel een andere man interesse in haar getoond. Er ligt geen enkel bewijs voor van het tegendeel,

6. Onwetendheden en tegenstrijdigheden: Waar men zich op baseert om te oordelen dat er tegenstrijdigheden zijn en onwetendheden is onbekend. Verzoeker is immers niet gehoord. Dat hij niet gehoord is blijkt uit de bestreden beslissing zelf "Aangezien we mijnheer niet konden horen is het." Hoe kan men dan de onwetendheden en tegenstrijdigheden aftoetsen?!

7. Beperkte relatiebewijzen: Er liggen 1000 pg's aan relatiebewijzen' voor. Dit is absoluut voldoende (stuk 2 en 3).

Men oordeelt dat er voldoende elementen voorhanden zijn die duiden op het feit dat de ware reden van het huwelijk er in hoofde van minstens één van de personen niet in bestaat een duurzame levensgemeenschap te stichten, maar enkel er op gericht is een verblijfsrechtelijk voordeel te verschaffen. Komen tat dit oordeel zonder de persoon in kwestie te horen die zich het vermeend verblijfsrecht zou pogen te verschaffen, is compleet onredelijk, onzorgvuldig en in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Dat de beslissing bovendien onzorgvuldig genomen is, blijkt ook de zinsnede zelf. "Op basis van het geheel van hoger vermelde elementen is de conclusie van de Procureur des Konings te Antwerpen dat er in casu voldoende elementen voorhanden zijn die duiden op het feit dat de ware reden van dit huwelijk er in hoofde van minstens één van de partijen niet in bestaat een duurzame levensgemeenschap te stichten, doch enkel tot doel heeft het verstrekken van een verblijfsrechtelijk voordeel voor de vrouw op basis van haar status als echtgenote. In casu, heeft de vrouw reeds een verblijfsrecht en gaat het om de mannelijke echtgenoot die naar België wilt komen, Het lijkt er op alsof de Belgische Staat gewoon copy paste deed, Van een zorgvuldig onderzoek en zorgvuldige beslissing is aldus weinig sprake!

Conform de vaste rechtspraak van het EHRM dient er in concreto een belangenafweging te worden gemaakt tussen de inmenging in het gezinsleven vervat in artikel BE.V.RM. enerzijds, en de openbare orde/strikte noodzakelijkheid voor de democratische samenleving anderzijds.

"Ei zowel positiave als negatieve verplichtingen mouton de staten aan carie balans van het Individu en het algemeen belang zien te vinden. Staten karten hierky aan boordelngawijkdid foo,"

Het is aldus de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis heeft om een juist evenwicht te behouden en niet de taak van verzoeker zelf om te gaan bewijzen dat het voor hem kennelijk onredelijk zou zijn!

De bestreden beslissing is absoluut disproportioneel om onderstaande redenen:

a. Het betreft in deze wel degelijk een duurzame en stabiele relatie. Het huwelijk is er nét gekomen om deze duurzame en stabiele relatie in een officieel kader te brengen. Er zijn 1000 pg's aan bewijs van deze relatie (Whatsapp gesprekken en oproepen via Telegram) (stuk 2 en 3). De whatsappgesprekken geven blijk van een duurzame en stabiele relatie. De gesprekken startten op 15.03.2023 en eindigen op 04.05.2024 | eveneens datum van overdracht van de bestanden aan verzoekers raadsman) (stuk 2 }. Het overzicht van de telefoongesprekken betreft 81 pagina's, In het geval het enkel zou gaan om een relatie om een verblijfsrechtelijk voordeel te bekomen, zou verzoeker geenszins zoveel moeite, tijd en energie in deze relatie steken.

Dat er een privéleven bestaat in de zin van artikel 8 EVRM, kan niet ernstig betwist worden. Op basis van bovenstaand relaas en bijgevoegde bewijzen daarvan kan alleen maar tot het besluit gekomen worden dat er wel degelijk sprake is van een duurzame en stabiele relatie. Deze relatie valt onder de bescherming van artikel 8 EVRM.

De balans lussen het Individueel belang en het algemeen belang is in deze ver zoek. De overheid handelde allesbehalve zorgvuldig.

De bestreden beslissing is absoluut in strijd met het recht om gehoord te worden en de zorgvuldigheidsplicht van de Belgische Staat!

Om deze redenen dient de bestreden beslissing vernietigd te worden."

Als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker screenshots van Whatsappgesprekken tussen hem en mevrouw V.D., screenshots van telefoongesprekken tussen beiden, een brief waarin de erkenning van het huwelijk geweigerd wordt d.d. 5 maart 2024, de huwelijksakte van het huwelijk tussen hem en mevrouw V.D. in Cairo, zijn paspoort en zijn visumaanvraag.

3.2. Een schending van het redelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij de haar toegekende discretionaire beoordelings- of beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Het redelijkheidsbeginsel kan derhalve slechts geschonden zijn indien de administratieve overheid een beslissing neemt die dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot deze besluitvorming zou komen (RvS 14 september 2017, nr. 239.067).

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat

de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

3.4. Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat verzoeker de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu hij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in zijn enig middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

3.5. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Het wettigheidscontrole van de Raad is beperkt tot het onderzoek of de door de verwerende partij in aanmerking genomen samenhangende feitelijke omstandigheden correct zijn, deze omstandigheden correct werden beoordeeld en ze de genomen beslissing in redelijkheid kunnen verantwoorden (cf. RvS 18 februari 2021, nr. 249.747).

3.6. In zoverre verzoeker met zijn middel de beslissing viseert waarbij wordt geweigerd om het buitenlands huwelijk te erkennen, die gestoeld is op het negatieve advies van de procureur des Konings, dringt zich de vaststelling op dat de Raad op grond van artikel 144 van de Grondwet niet over de vereiste rechtsmacht beschikt om zich hierover uit te spreken. Het onderzoek zou er immers toe leiden dat de Raad een standpunt dient in te nemen over het bestaan of de draagwijdte van een subjectief burgerlijk recht (J. SALMON, *Le Conseil d'Etat, Brussel*, Bruylant, 1994, 249 en 387). Artikel 27, § 1, vierde lid, van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht bepaalt overigens uitdrukkelijk dat "in geval de overheid weigert de geldigheid van de akte te erkennen, (...) beroep (kan) worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg". Het komt de Raad derhalve geenszins toe om zich uit te spreken over de wettigheid van het materieel motief van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris dat het huwelijk van verzoeker in België niet wordt erkend (RvS 25 februari 2009, nr. 190.806; RvS 28 mei 2009, nr. 193.626). In de mate dat het middel kritiek bevat op de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Ravels van 5 maart 2024 en het bijhorende advies van de procureur des Konings van 12 februari 2024, omwille van het gegeven dat verzoeker in het kader van het onderzoek naar het schijnhuwelijk niet zou zijn gehoord, is het niet-ontvankelijk wegens gebrek aan rechtsmacht van de Raad (cf. RvS 21 december 2011, nr. 216.971; RvS 3 oktober 2011, nr. 215.497). Uit niets blijkt dat er een procedure bij de familierechtbank aanhangig werd gemaakt.

3.7. Wat betreft de aangevoerde schending van het hoorrecht, wijst de Raad erop dat de *in casu* bestreden beslissing een antwoord vormt op een door verzoeker geïnitieerde visumaanvraag. Verzoeker had derhalve de mogelijkheid om alle volgens hem nuttige elementen en stukken ter staving van zijn visumaanvraag voor te leggen aan het bestuur, zodat hij in de mogelijkheid was zijn standpunt ter zake naar voor te brengen. In die omstandigheden kan niet worden ingezien waarom verzoeker nogmaals diende te worden gehoord. Bovendien wordt erop gewezen dat luidens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie een schending van de rechten van de verdediging, in het bijzonder het recht om te worden gehoord, naar Unierecht pas tot nietigverklaring van het na afloop van de administratieve procedure genomen besluit leidt, wanneer deze procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, M.G. e.a., § 38, met verwijzing naar de arresten van 14 februari 1990, Frankrijk/Commissie, C 301/87, Jurispr. blz. I 307, § 31; 5 oktober 2000, Duitsland/Commissie, C 288/96, Jurispr. blz. I 8237, § 101; 1 oktober 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Raad, C 141/08 P, Jurispr. blz. I 9147, § 94, en 6 september 2012, Storck/BHIM, C 96/11 P, § 80). Hieruit volgt dat niet elke onregelmatigheid bij de uitoefening van het hoorrecht tijdens een administratieve procedure een schending van het hoorrecht oplevert. Voorts is niet elk verzuim om het hoorrecht te eerbiedigen zodanig dat dit stelselmatig tot de onrechtmatigheid van de genomen beslissing leidt (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, M.G. e.a., § 39). Verzoeker toont in zijn verzoekschrift niet aan dat hij bij zijn horen door de verweerder informatie zou kunnen hebben verstrekt die een invloed zou kunnen hebben gehad op de totstandkoming van de bestreden beslissing. Een schending van het hoorrecht wordt bijgevolg niet aangetoond.

3.8. Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris onzorgvuldig of kennelijk onredelijk te werk ging door op basis van de niet-erkenning van het buitenlandse huwelijk het inreisvisum te weigeren.

3.9. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 8 van het EVRM bepaalt het volgende:

“1. Eenieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven, veronderstelt in de eerste plaats het bestaan van een ‘beschermenswaardig’ privé- en/of familie- en gezinsleven. Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip ‘familie-en gezinsleven’, noch het begrip ‘privéleven’. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd. De beoordeling of er al dan niet sprake is van een familie- of gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde nauwe persoonlijke banden (zie EHRM 12 juli 2001, nr. 25702/94, K. en T./Finland (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, Şerife Yiğit/Turkije (GK), § 93). Het begrip ‘privéleven’ wordt evenmin gedefinieerd in artikel 8 van het EVRM. Het EHRM benadrukt dat het begrip ‘privéleven’ een ruime term is en dat het mogelijk, noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM 16 december 1992, Niemietz/Duitsland, § 29; EHRM 27 augustus 2015, Parrillo/Italië (GK), § 153).

In beginsel maakt een wettelijk en oprecht huwelijk een beschermenswaardig gezinsleven uit dat binnen de werkingssfeer van artikel 8 van het EVRM valt (*“lawful and genuine marriage”*, zie EHRM 28 mei 1985, nrs. 9214/80, 9473/81 en 9474/81, Abdulaziz, Cabales en Balkandali v. Verenigd Koninkrijk, § 62). Aangezien de procureur des Konings uit het geheel van zijn bevindingen concludeerde dat verzoekers huwelijk een schijnhuwelijk betrof en de ambtenaar van de burgerlijke stand weigerde het huwelijk over te schrijven in de registers, bestaat er een sterke tegenindicatie inzake het bestaan van een beschermenswaardig gezinsleven.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker en zijn Nederlandse partner elkaar in het voorjaar van 2023 voor het eerst ontmoetten en op 1 november 2023 reeds in het huwelijk traden zonder daadwerkelijk te hebben samengewoond, zodat er geen sprake lijkt te zijn van een duurzame relatie of een daadwerkelijk beleefde gezinsband. Louter op basis van het in Egypte afgesloten huwelijk kan niet worden besloten dat er in hoofde van de gemachtigde van de staatssecretaris een positieve verplichting zou bestaan om aan verzoeker en zijn partner de kans te geven dit uiterst embryonale gezinsleven op het Belgische grondgebied uit te bouwen. Er dient immers benadrukt te worden dat uit artikel 8 van het EVRM geen algemene verplichting voor een staat kan worden afgeleid om de keuze van de gemeenschappelijke verblijfplaats van vreemdelingen te eerbiedigen of om een gezinsvorming op het grondgebied toe te laten (EHRM 19 februari 1996, nr. 23.218/94, Gül/Zwitserland; J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds), *Handboek EVRM Deel 2 Artikelsgewijze Commentaar*, Volume I, AntwerpenOxford, Intersentia, 2004, 754-756).

3.10. In zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar 941 pagina's aan Whatsappberichten en een overzicht van gevoerde telefoongesprekken (Verzoekschrift, bijlagen 2 en 3) om aan te tonen dat hijzelf en zijn partner een stabiele en duurzame relatie hebben. De Raad merkt op dat deze stukken niet werden meegedeeld in het kader van de visumaanvraag en dus niet ter beoordeling aan de gemachtigde van de staatssecretaris werden voorgelegd, waardoor deze laatste hier onmogelijk rekening mee kon houden. De Raad kan hier evenmin acht op slaan, aangezien hij de regelmatigheid van een bestuurshandeling dient te beoordelen in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 2 juli 2008, nr. 2.982 (c)). Louter ten overvloede stipt de Raad aan dat in het kader van de weigeringsbeslissing betreffende het buitenlandse huwelijk werd gesteld dat uit deze elementen *“(…) onvoldoende (blijkt) dat mijnheer zijn intenties oprecht zijn om met mevrouw een duurzame en affectieve relatie te hebben in de toekomst. Een paar berichten met mooie woorden sturen, bewijzen nog niet dat hij met mevrouw een duurzame levensgemeenschap wenst uit te bouwen. Dit zeker gezien het gegeven dat mevrouw en mijnheer elkaar nog geen jaar kennen. Er worden ook veel ongedateerde foto's bij gebracht. Deze dateren evenwel allemaal van de korte tijdspanne dat betrokkenen elkaar in levende lijve zagen. Dit was telkens op vakantie en geenszins in de context van langdurig samenwonen en een gezin onderhouden. Deze foto's kunnen onvoldoende aantonen dat er sprake is van een duurzame en affectieve relatie in hoofde van betrokkenen, noch dat ze zulks in de toekomst nastreven”*. Verzoeker heeft niet concreet aannemelijk

gemaakt dat er in zijnen hoofde sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.

3.11. Verzoeker betoogt daarnaast in zijn middel dat het erop lijkt dat verweerder bij het motiveren van de bestreden beslissing *“gewoon copy paste deed”*. Verzoeker leidt dit af uit de volgende zin uit de bestreden beslissing: *“Op basis van het geheel van hoger vermelde elementen is de conclusie van de Procureur des Konings te Antwerpen dat er in casu voldoende elementen voorhanden zijn die duiden op het feit dat de ware reden van dit huwelijk er in hoofde van minstens één van de partijen niet in bestaat een duurzame levensgemeenschap te stichten, doch enkel tot doel heeft het verstrekken van een verblijfsrechtelijk voordeel voor de vrouw op basis van haar status als echtgenote”*. Verzoeker kan gevolgd worden waar hij stelt dat het *in casu* de vrouw is die reeds een verblijfsrecht heeft in België en de man die naar België wil komen en niet andersom, zoals de bestreden beslissing stelt. Doch stelt de Raad vast dat het een louter materiële vergissing betreft die verzoeker niet heeft misleid en die de wettigheid van de bestreden beslissing niet aantast (RvS 17 maart 2010, nr. 202.005). Uit deze materiële misslag vloeit geenszins voort dat de gehele beslissing op onzorgvuldige wijze werd genomen, zoals verzoeker beweert.

3.12. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 8 van het EVRM. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. Verzoeker toont niet aan dat bepaalde elementen niet of onvoldoende werden onderzocht. Er is geen sprake van een schending van motiveringsplicht, noch van het redelijkheids- en/of het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend vierentwintig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN